

Historie křížové cesty

Křížová cesta je projevem zbožnosti, která čerpá z františkánské tradice. Je zde mnohem hlubší a zajímavá historie. Známy apokryf „O smrti Mariině“ (zřejmě z 5. století) vypráví, jak Panna Maria chodívala ke konci života po Jeruzalémské křížové cestě, a tak dala sama základ pro tuto formu modlitby. Putování křesťanů do Svaté země bylo až do roku 1073 bez překážek. Tehdy napadli Palestinu Turci, začali pronásledovat křesťany a zakázali jim navštěvovat posvátná místa. Roku 1342 dovolili Turci řeholi sv. Františka udržovat a chránit posvátné budovy ve Svaté zemi. Křesťané ale z různých důvodů nenavštěvovali Svatou zemi tak jako dříve. Protože ne každý si tehdy mohl dovolit takovou pouť vykonat, chtěli františkáni umožnit i chudým lidem a těm, kteří se nemohli do Svaté země vydat, alespoň v myšlenkách projít místy spojenými s Kristovým utrpením.

Tak se postupně zformovalo 14 zastavení křížové cesty, která má dávat lidem odvahu a vnitřní sílu vítězit nad slabostmi, kterým se na své životní pouti nemohou vyhnout. Proto do všech františkánských kostelů umístili obrazy křížové cesty. Mezi prvními ctiteli křížové cesty vynikal dominikán P. Alvarus. V roce 1405 vystavěl v Cordobě kapli se 14 zastaveními. Františkáni požádali Svatou stolicí, aby udělila křížovým cestám ve františkánských kostelech stejné odpustky, které mohou poutníci v Jeruzalémě získat při každém zastavení. Papež Inocenc XI. žádosti vyhověl a výnosem z 5. září 1686 udělil odpustky jeruzalémské křížové cesty všem františkánským kostelům, řeholníkům a řeholnicím řádu sv. Františka. Benedikt XIV. výnosem ze dne 30. srpna 1746 dovolil zřízení křížové cesty ve všech kostelech a kaplích, pokud to dovolí diecézní biskup. Také povolil zřizování dvou křížových cest. Jedné v kostele a druhé venku. Tím se křížová cesta rozšířila do celého světa a je téměř v každém kostele.

K velkým šířitelům křížové cesty patřil františkán svatý Leonard z Porto Maurizio (1676-1751), který postavil 570 křížových cest. Podle něho je křížová cesta povzbuzením pro chladné lidské srdce. Jeho způsob oslavování křížové cesty se stal nejoblíbenějším a nejrozšířenějším. Křížové cesty se staly velkou inspirací pro malíře, řezbáře, sochaře a mnohé další umělce. Mnohé z nich patří mezi vrcholná umělecká díla.

Vyňato z brožurky Kunratická Křížová cesta (rok vydání 2009).

Redakční rada: Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproz@seznam.cz)

BŘEZEN 2013

Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁRSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

Responsorium

Nechávám světu nádheru, podvodnou chválu a hodnost, nic mne netěší na zemi, než Ježíš se svými ranami. Ukřížován mně je svět a já jemu – to můj zisk je.

V. Rány svědčí, co miluji, Krista v kříži následuji.

R. Za ním jdu ukřížovaný, neb On je můj Bůh zraněný.

V. Vykoupení cenu v těle – nesu svého Spasitele.

R. Za ním jdu ukřížovaný, neb On je můj Bůh zraněný.

Sláva Otci, též i Synu, také i Duchu Svatému.

R. Za ním jdu ukřížovaný, neb On je můj Bůh zraněný.

Antifona: Zdráv buď, svatý Otče, Světlo

vlasti, vzore Bratrů Menších, zrcadlo ctnosti, cesto spravedlnosti, pravidlo dobrých mravů, uveď nás z těla bídného do Království nebeského.

V. Znamenal jsi, Pane, Františka, služebníka Svého.

R. Znamením vykoupení našeho.

Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za volbu papeže.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za požehnané prožití postní doby.

SLAVÍME

NAROZENINY:

01.03. s. Marie Lhotová
07.03. s. Irenej Křiváčková
18.03. s. Jindřiška Ptáková
30.03. br. Pavel Polívka *Přejeme Boží požehnání a gratulujeme k životnímu výročí 65 let!*
30.03. † s. Zdena Salcmanová

PROFESE:

16.03.1997 s. Anežka Irenej Křiváčková

JMENINY:

02.03. s. Anežka
06.03. br. Miroslav
09.03. s. Františka Římská

Přejeme hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie a sv. Josefa!

Naše setkání v roce 2013 (předběžně):

**21. 02., 21. 03., 18. 04., 16. 05., 20. 06., 19. 09., 17. 10.,
21. 11., 19. 12. 2013**

Téma modlitebního setkání (vždy 1. čtvrtek v měsíci)

Kromě modliteb jsme uvažovali nad tématem Zbožnost sv. Františka. Sv. František žil modlitbou. Modlitba mu vždy skýtala blaženost, byla mu přístavem. Celou duší neustále žíznil po Kristu. Stačil mu pohled na kostel, kříž a už byl uveden do hlubokého nazírání v modlitbě. Bratři jej někdy tajně sledovali, aby se něco naučili z jeho modliteb. Často se modlil k Panně Marii, které zasvětil celý řád. Měl však také něžnou úctu k andělům a svatým. Miloval archanděla Michaela jako vítěze nad drakem. Církevním hodinkám dával přednost před soukromou modlitbou – říkával: modlíme se spolu s anděly. Pokud se nesoustředil a byl při modlitbách roztržitý, zpovídal se z toho a to mu pomáhalo roztržitosti se zbavovat. (LK)

Setkání v sobotu 9. února 2013 v Sušici

Z iniciativy Luboše Kolafy se vydalo několik členů našeho MBS z Plzně ke kapucínům do Sušice. Luboš s Věrkou tam dorazili již v pátek, Pavla a Karel Ž. a Jitka s Pavlem P. až v sobotu odpoledne. Byla tam také naše „plzeňská“ Libuška z Čachrova.

Tři bratři kapucíni klášter postupně a na vysoké úrovni rekonstruují. Cílem není jen, aby měli pěkné a příjemné bydlení, ale zejména aby mohli poskytovat prostory pro pobyt a setkávání různým skupinám v počtu kolem dvaceti osob.

V sobotu před třetí hodinou odpoledne začali přicházet místní farníci, nakonec jich přišlo asi dvacet ve věku cca 2 – 82 let. Příjemně nás šokovali jak srdečným přijetím, tak skvělým pohoštěním a hlavně živou modlitbou chval v úvodu setkání. To celé moderoval P. Serafín. Společenství prošlo již 6x duchovní obnovou v Duchu Svatém a v poslední době někteří z nich cítí „volání“ k františkánské cestě.

Požádali nás jako profesní sekulární františkány, abychom jim posloužili svědectvím o tom, co nám tato spiritualita dává, jak jsme se k ní dostali a v čem jsme se během života v MBS „změnili“, či posunuli.

Potom jsme společně zhlédli cca půlhodinový film o kapucínech, ve kterém bylo možno vnímat jejich současné společenství v Praze a v Olomouci a také záběry z dob života Provincie v minulé době.

Nakonec jsme se šli podívat do kostela sv. Felixe a pomodlili se u zázračného obrazu Panny Marie Bolestné.

Odjížděli jsme velice povzbuzeni tímto živým a radostným společenstvím, které může být v mnohém příkladem i nám. Doufáme, že kontakty budou pokračovat.

Karel a Pavla

PS

Na rozdíl od naší plzeňské praxe, kdy pohoštění bývá až po programu, nám bylo v Sušici, ať slané nebo sladké, nabízeno prakticky neustále. Když se po čtvrtém chlebičku, který jsem od pohostinných sester přijal, zpívala píseň „Napln mne, Pane“, tak jsem měl pocit, že už jsem úplně naplněn, a jen jsem doufal, že na pořad nepříjde píseň „Klekněme“. Výslužku jsme dostali i na cestu.